

sig med Skolelærerens Kone, hvis Skolelæreren har en Kone, og der maa saa indrettes et Spiselokale og købes Inventarium, thi Børnene maa jo have noget at spise af, og spise med. Saa skulde hun lave Maden for dem, og ofte vil det ikke blive til noget stort Antal, idet det jo kun drejer sig om en mindre Skole. Hvad det vilde koste, vide vi ikke, selv om man vidste, hvad det koster i Kjøbenhavn, hvad jeg for Resten ikke har nogen Kundskab om. Men, som sagt, der har ikke været nogen som helst Bagtanke ved min Anførelse af de 25 Øre, og hvis jeg kunde holde min Tale om igen, vilde jeg forsikre det ærede Medlem for Valby (Osc. Hansen), at jeg med Glæde skulde sætte 10 Øre i Stedet for 25 Øre, men jeg tror virkelig, at det er et Regnestykke, der ikke er vanskeliggere, end at et hvilket som helst Medlem her i Tinget med Lethed vil kunne gøre det.

J. Hage: Det ærede Medlem for Valby (Osc. Hansen) mente, at jeg havde givet de besiddende Klasser et Mistillidsvotum ved at tiltro dem, at de ikke med stor Glæde vilde se Børn blive bispiste. Det ærede Medlem maa slet ikke have forstaaet, hvad jeg har sagt. Nej, det, som jeg har sagt, er, at hvis man kunde holde denne Lov som en Undtagelseslov, saaledes at virkelig de sultne Børn kunde blive bispiste, hvor der var Grund til det, vilde man vist med Glæde gøre det, men at man i de besiddende Klasser, eller, lad mig hellere sige blandt Skatteyderne, med stor Misfornøjelse vilde se paa, at vi kom ind paa en radikal socialistisk Foranstaltning, hvorved alle Børn bløve bispiste, til sidst endog Skatteydernes egne, fordi det ikke vilde være passende at holde sig uden for. Det vilde være at tage hele Ansvaret bort fra Forældrene, og det er dette, om hvilket jeg har udtalt, at det vilde vække Misfornøjelse i store Kredse af de besiddende Klasser.

Oscar Hansen: Det ærede Medlem for Fredensborg hørte ikke mine Bemærkninger. Naar det ærede Medlem en anden Gang vil replicere, vil jeg anbefale det ærede Medlem paa første Haand at have Kendskab til den Ytring, han vil svare paa.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Lov om Alderdomsunderstøttelse af 9de April 1891.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2479 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Knudsen): Naar Forslagsstillerne have tilladt sig at forelægge dette Forslag for det høje Ting, tro vi derved at imødekomme en Trang, der er til Stede i overordentlig vide Kredse af vort Samfund — en Trang, som mange Gange har fundet Udtryk baade i dette Ting og uden for det — og som føles saa vel af den Del af Befolkningen, som er Genstand for Alderdomsforsørgelse eller Alderdomsunderstøttelse, som hos Kommunerne, der yde Alderdomsunderstøttelse. Allerede ved sin Fremkomst har Loven været Genstand for Kritik. Man har paavist mangfoldige Mangler ved den, og i den Tid, Loven har virket, har det vist sig, at disse Mangler endog ere til Stede i større Omfang, end man fra først af troede. Trangen til at faa disse Forhold forandrede har bl. a. givet sig Udtryk deri, at der i Samlingen 1895—96 her blev forelagt et Lovforslag, som sigtede til at faa denne Sag under Debat, idet man derved mente at kunne naa frem til Klarhed over, paa hvilken Maade og i hvilke Retninger Loven burde forandres. De Anker, som man har fremført mod Loven, ere meget forskellige. Hovedanken gaar ud paa, at det, som ifølge Loven bydes de gamle, ikke er andet — i alt Fald mange Steder i Landet, — end maskeret Fattighjælp. Baade den Maade, hvorpaa Hjel-